

1
cent.

GONIEC POLSKI

2
hal.

Wychodzi codziennie o godz. 2 po poł.

REDAKTOROWIE: ST. TOKARSKI I ST. BRANDOWSKI.

PRENUMERATA:

<p>WE LWOWIE:</p> <p>miesięcznie . . . . . 50 h</p> <p>„ z dostawą do domu 1 K</p> <p>numer pojedynczy . . . 2 h</p>	<p>NA PROWINCYI:</p> <p>mies. z przes. poczt. . . 1 K</p> <p>kwartalnie . . . . . 3 K</p> <p>numer pojedynczy . . . 4 h</p>
---	--

Zagranicą 2 franki miesięcznie z przesyłką pocztową

Sprzedaż pojedynczych numerów ul. Krzywa 6.

NR. TELEFONU: 982.

Ceny ogłoszeń: 20 halerczy za jednoszpaltowy wiersz petitem.

Redakcja i Administracja Lwów Podwałe 7

Drobno ogłoszenia po 4 h od wyrazu. Najmniejsza ogłoszenia 43 h.

Rewolucya w Portugalii.

Telegramy.

Zamordowanie rodziny królewskiej.

Lizbona 1-go lutego 1903.

Dzisiaj wieczorem, tłumy ludności zgromadziły się na wielkim placu przed rezydencją królewską. Tłum miał taką postawę i tak był wzburzony, że wezwano wojsko. Wskutek machyawelsko naprzód obmyślanego planu i zorganizowanego zamachu, spowodowano, że na placu znalazła się mimo swej woli rodzina królewska.

Król i następca tronu zostali zabici strzałami karabinowymi.

Katastrofa wywołała niesłychane wrażenie — a rewolucya portugalska przybrała całkiem odmienny obrót i żywiołową siłą gorącego południa zapaliła wszystkie umysły.

Lizbona. Król, królowa, następca tronu i infant jechali jednym powozem.

Wtem rozległy się strzały. Król ugodzony trzema kulami w kark, plecy i szyję zginął na miejscu. Następca tronu ugodzony został trzema kulami w głowę.

Panuje przekonanie, że zamach urządzili spiskowcy wojskowi.

Wybitną rolę odegrali przytem

anarchiści,

jednak wszystkie nici — jakie policja ma w ręku, prowadzą do spisku wojskowego.

Lizbona. Jednego ze sprawców zamachu uwięziono, drugiego zabił oficer przyboczny króla, innego znów policjant.

Mordercy strzelali z karabinów repeterowych, pięciostrzałowych. Broń mieli schowaną pod płaszczami.

Lizbona. Król wraz z rodziną królewską przebywał w swym pałacu w Villa Viosa, miasteczku nieopodal Lizbony położonym.

Król postanowił w sobotę wrócić do stolicy i tak był pewny, że nie grozi mu żadne niebezpieczeństwo, że o terminie swego przybycia nie zawiadomił nawet policji.

Policja nie poczyniła też żadnych zarządzeń.

Do powozu otwartego wsiadły cztery osoby: na przednich siedzeniach zajęli miejsca król i królowa, na tylnych obaj synowie królewscy: następca tronu Lu-

dwik Filip i infant don Manuel. Gdy powóz skręcił w ulicę Arsenalską, nagle z bocznych ulic wybiegło kilku ludzi, przybranych w szare płaszcze, i formalnie ze wszystkich stron otoczyli powóz. Rozległ się jakiś głos, jakby komendy i nagle ci ludzie z pod swych płaszczów wyciągnęli ukryte karabinki i rozpoczęli z nich strzelać do rodziny królewskiej.

Wóznica chciał zaciąć konie i uciec, ale ciężko ranny strzałem z karabinu, spadł z kozła na ziemię. Równocześnie z odgłosem pierwszych strzałów pojawiła się policja i dała ognia do bandytów, z których dwóch, czy trzech położyła trupem na miejscu. Natychmiast rzucono się ku powozowi. Król był już trupem. Następ-

ca tronu ciężko ranny, jęczał nieprzytomny, również krwią broczyła królowa i infant don Manuel.

Zwłoki króla i ciężko rannego królewicza przeniesiono pod silną eskortą wojskową do pobliskiego arsenału marynarki. Królewicz podczas transportu zakończył życie. Królowę i don Manuela silna eskorta wojskowa odwiozła do pałacu.

Lizbona. Przez Radę ministeryalną królem został proklamowany młodszy syn Carlosa — don Manuel.

Jest on lekko ranny.

Rada wydała proklamację do narodu o wstąpieniu na tron Manuela.

Straszne samobójstwo.

NALEWKI OWOCOWE i ROSOLISY

jak: DERENIÓWKA, RATAFIA, JARZĘBINKA, TARNIÓWKA, WIŚNIÓWKA, MALINÓWKA, POMARAŃCZÓWKA i t. p. — wyrabia z owoców w sposób naturalny i poleca po najtańszych cenach

FIRMA JAN MUSZYŃSKI :: Lwów, Grodzickich 3.

Cenniki do dyspozycji

Cenniki do dyspozycji

Madryt. Liczba morderców była stosunkowo niewielką. Sześciu ich otoczyło powóz królewski.

Byli to przeważnie obcokrajowcy — podpaleni przez politycznych agitatorów.

Także na prezydenta ministrów miał być wykonany zamach.

Paryż. W tutejszej ambasadzie portugalskiej oświadczone sprawozdawcom dziennikarskim, że istnieje przekonanie, iż mordercy mieli zamiar zabić także królową i infanta Manuela, ażeby w ten sposób spowodować ogólne zamieszanie i proklamowanie republiki.

Królowa, osłaniając następcę tronu, dostała postrzał w ramię.

Wyżsi dygnitarzy cywilni i wojskowi złożyli już przysięgę w ręce króla Manuela — odbyło się również zaprzysiężenie wojska.

Większa część ludności jest rozgoryczoną i oburzoną na morderców.

Madryt. „Imparcial” dowiaduje się, że policja lizbońska otrzymała polecenie wielkiej wagi i że wojska są skonsygnowane.

Miasto całe wygląda jak wymarłe. Wszystkie domy i sklepy pozamykane.

Policja i wojska postępują z największą bezwzględnością.

Więzienia przepełnione aresztowanymi.

Berlin. Donoszą z Lizbony: Urzędowe wiadomości sygnalizują wybuch powszechnego powstania ludności wiejskiej. W całej Portugalii emisariusze rewolucyjni przeciągają przez wsie i wzywają ludność do zbrojnego oporu.

Paryż. Z Lizbony donoszą, że na czterech okrętach wojennych portugalskich wybuchł bunt marynarzy.

Londyn. Flota angielska udała się do Lizbony, aby strzedz interesów obywateli angielskich.

Wiedeń. Wczoraj przedpołudniem arcyksiążę Karol Franciszek Józef wraz z matką swą udał się do posła portugalskiego. Arcyksiążę i arcyksiężna wyrazili posłowi kondolencję, oraz oburzenie z powodu zamachu na króla.

Minister spraw zagranicznych hr. Aehrenthal wczoraj przedpołudniem wystąpił do posła portugalskiego wysokiego funkcyjariusza ministerstwa z kondolencją i zapowiedziałą swę wizytę. Popołudniu udał się hr. Aehrenthal osobiście do poselstwa i posłowi hr. Parate złożył dłuższą wizytę.

Jednoczmy się!

Ostatnie wybory do Rady państwa wykazały dowodnie, że w Galicyi, kraju polskim, jest bardzo wiele żywiołów wrogich polskości. Żywioły te dążą do uzyskania czteroprzymiotnikowego prawa wyborczego sejmowego i nie ulega żadnej wątpliwości, że z chwilą uzyskania tego prawa, uczynionoby natychmiast zamach na dotychczasowy wybitnie polski charakter najwyższej naszej reprezentacji krajowej.

Rusini dzielą się wprawdzie na dwa obozy wrogie sobie i zwalczające się wzajemnie, ale gdzie rozchodzi się o walkę z Polakami i to zasadniczą, tam łączą się zawsze przeciw nam.

W całym kraju zeszedł obecnie, wrogą ręką zasiany, chwast syonistyczny.

Chwast ten podsycany pieniędzmi z zagranicy dawno już postanowił wywłaszczyć Galicyę i uczynić z niej ziemię obiecaną.

Syoniści zaczynają też gospodarować u nas jakby na ziemi własnej, a stając w wielu wypadkach na czele ruchu socjalistycznego, prowadzą pospólstwo nieoświecone i bezkrytyczne przeciw zamożniejszemu mieszczaństwu, które czując się

jeszcze polskiem, stanowi zaporę ich dążnościom rozkładczym.

Najlepszym tej roboty dowodem jest bund warszawski i łódzki, gdzie za pruskie pieniądze urządzało strejki przeciw fabrykantom, zamachy skrytobójcze przeciw polskim, narodowym robotnikom — tak długo, dopóki cały przemysł Kongresówki nie zniszczyli i nie oddali na łup niemcom.

Oni to uznają się wszędzie Niemcami; niemieckiej mowy dźwięki są im najmiłsze i nie cierpią — wprost nienawidzą Żydów Polaków.

Po za Syonem stoją wreszcie inni agitatorzy — zrekrutowani niestety z szeregow bratnich nam — którzy budzą ubogi lud roboczy i rolny przeciw majątniejszej klasie.

Wre i kotłuje na całym obszarze naszego kraju — rozkładczą robotą postępuje z dnia na dzień, i tylko nieliczna garść Polaków pozostaje, która kocha prawdziwie Ojczyznę i chciałaby ją widzieć wolną i szczęśliwą.

Ale i wśród tej garści niema jedności. Podzielili się ci dobrzy synowie Polski na liczne partje i stronnictwa polityczne, które gotują się teraz do zaciętej walki wyborczej — do walki o mandaty sejmowe, a tem samem o prawo decydowania o przyszłej reformie wyborczej.

Nie potrzeba być prorokiem, aby przepowiedzieć, że jeżeli ci Polacy, którzy stoją w kraju na gruncie narodowym, nie podadzą sobie ręki do zgody, i nie pójdą razem do urny wyborczej, lecz stosownie do swego zabarwienia, osobno każda partja stawiać będzie kandydatów i na nich głosować, to wrogowie skorzystają z tej rozterki, pobiją prawdziwie polskich kandydatów i sromotnie nas zwyciężając, nadadzą polskiemu dotychczas Sejmowi barwę czerwoną.

Międzynarodówka — hajdamaczyzna i Syon, rozepną się w fotelach poselskich i dyktować będą prawa wrogie polskiemu

ST. POŻAROWSKI.

92

JAN TRUPISZYN.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA
NA TLE STOSUNKÓW LWOWSKICH.

Skreślił teraz w jedną z bocznych uliczek. Tu — zdawało się Burgasowi — teren był jeszcze korzystniejszy. W dalszej części tej uliczki nie paliły się bowiem latarnie, co sprzyjało bardzo zamiarowi Burgasa.

Zaledwie zapuścili się w ciemności, Burgas rozpiął się, aby obcisłe ubranie nie tamowało mu ruchów, a zobaczywszy drugą boczną uliczkę, w którą łatwo można było następnie uciec, zwrócił się bokiem do Trupiszyna i odwinął rękę do zamachu. Ale Trupiszyn w tej samej chwili przystanął.

— Ja tu mieszkam — rzekł wskazując na płot.

— Gdzie? tu? — spytał Burgas, patrząc ze zdumieniem na płot, za którym ciągnął się pusty, deskami zawalony plac.

— A gdzieżby? — zaśmiał się Trupiszyn i zręcznym skokiem znalazł się po drugiej stronie płotu.

— Weźcie i mnie na przenocowanie — rzekł Burgas dziwnie złowrogo i wszedłszy na płot, chciał zeskoczyć na drugą stronę. Ale w tej chwili rozległo się pod nim głucho warknięcie i poczuł równocześnie ból w łydce.

— Oha! poszedł Gryzuń! — krzyknął Trupiszyn kopiąc psy, które się uczepiły nogi Burgasa. — Ta nieźlaćcie tu, bo was kundłe rozszarpia.

Burgas nietyle przestraszony, co wściekły, cofnął się napowrót na ulicę.

— Trupiszyn, a gdzież wy tu mieszkać? toć tu niema żadnej chałupy.

— A mnie naco chałupa? Jest psia buda i więcej mi nietrza.

— Albo to z psami śpicie?

— No, czemu nie? Buda ciasna i trochę w niej śmierdzi, ale ciepło jest i bezpiecznie.

— E, wy chyba żartujecie! Toć macie tyle pieniędzy, i jak taki ostatni...

— Pieniądze mam, ale niewydaję ich, gdy nie muszę. A niewierzycie, to idźcie parę kroków dalej wzdłuż płotu, a zobaczycie mój psi hotel.

Burgas poszedł za tą wskazówką i zobaczył mimo ciemności, jak Trupiszyn siebie i psy zamykał w podłużnej, drewnianej budzie.

— Dobranoc! — zawołał przez oszawowanie Burgasowi.

— Bodajś zdechł, złodzieju jeden! — mruknął Burgas przez zęby, i rozpatrzywszy się dobrze po ulicy, aby zapamiętać sobie nocleg Trupiszyna, powlókł się z trudem na Podzamcze do domu.

O ile przedtem miał nieco skrupułów co do usunięcia sobie z drogi Trupiszyna, o tyle teraz powziął silne postanowienie uczynić to bezwzględnie i jak najprędzej.

A gdy już zasypiał, ukuł w głowie tak zręczny i szatański plan sprzątnięcia Trupiszyna, że stu sędziów śledczych i tyluż prokuratorów niepotrafiłoby mu winy udowodnić.

Walka o nieboszczyka.

Na drugi dzień zerwał się rychło i pobiegł znów do lokalu partyjnego, ale nikogo tam nie zastał. Dopytał się zatem o mieszkanka Brylanta i udał się tam, chcąc mu zdać relację o zajęciach wczorajszych, bo otrzymawszy od niego 50 koron, przed nim też do pewnej służbistości poczuwał się.

U Brylanta zastał i Tłuśca.

— Co słychać, Burgas? — zapytał go Brylant zdziwiony tak ranną wizytą.

— Żle, proszę pana — rzekło strapione chłopisko — z tym Trupiszynem trafiło mi się nieszczęście.

— Jakie? — zerwał się Tłuściec, a pół nadzieja i pół przestach malowały się w jego oczach.

Burgas począł obszernie o wszystkim opowiadać, a gdy doszedł do bitki na dziedzińcu w ulicy Janowskiej, wtedy tak jej przebieg przedstawił:

— Trupiszyn najbardziej się tam stawał i najbardziej też nasi na niego jechali. Aż ktoś chciał go kamieniem lunąć pod brzuch, jako że to wielki cel jest i najpewniejsze zrobienie końca draniowi. Ale on, jucha, czujny był, bo albo się schylił, albo uskoczył na bok, dość że kamień buchnął jakiegoś Szwycar, robotnika od Thoma, i to odrazu na śmierć.

— Jakto, na miejscu był trup? — spytał Tłuściec wzburzony.

— Trochę on tam żył, bo go buda ratowała, ale taki chrzypnął, ino go do domu przywieźli.

— A tego złapali, co go tak kamieniem zajechał? — spytał Brylant, patrząc bystro Burgasowi w twarz.

— Ta jak go mogli złapać? — rzekł Burgas z chytrym głupim uśmiechem. — Gdyby go złapali, toby nieprzychodził do panów.

— Ale mogą go jeszcze wysledzić! — zawołał Tłuściec.

— Żeby zdechli, to nic niewyszukają i nic się niedowiedzą. Tam takie się zrobiło zakręcenie, a przytem ciemno było, że nikt na nic przysięgać niemoże.

(C. d. n.)

narodowi. Lud polski pójdzie dopiero wtenczas w niewolę — a jedyna dzisiaj dzielnica dawnej Polski, mogąca swobodnie oddychać, zamieni się w krótkim czasie w ziemię niewolników.

Dlatego wzywamy wszystkich, którzy czują się Polakami, ażeby porzucili wszelkie partyjne konszachty, pogardzili prywatą i złożyli na Ołtarzu Ojczyzny wszystkie ambicje, a zarazem podali sobie ręce i stanęli w jednym zwartym szeregu przy urnie wyborczej, dając temsamem dowód, że chcą i umieją iść razem, gdy rozbija się o dobro wspólnej Ojczyzny Polskiej.

Co dzień niesie?

Wczoraj rano miasto nasze obiegła wieść o zamordowaniu króla portugalskiego i następcy tronu.

Wszyscy mówili o tym fakcie. Dyskutowano nad nim z najrozmaitszych punktów widzenia.

A więc słyszałem, że to było do przewidzenia, bo król i wogóle dynastia nie cieszyła się sympatją mieszkańców.

Że królowa o niczem niemyślała, tylko o strojach, i była pod tym względem bąjecznie rozrzutną. Nawet na marynarkę i na szkoły przez parlament uchwalone pieniądze obracane były na płacenie długów królowej, jakie miała u paryskich modniarek.

Że król o jotę nie był lepszym od niej. Kobiciarz, koniarz, karciarz, brutal, używał tylko życia, a niedbał o obowiązki.

Że następca tronu był lepszy, a następczyni jest całkiem dobrą kobietą.

Że zamach został zapewne uplanowany przez Braganzę, pretendenta do tronu portugalskiego, który w ten sposób pragnął sobie utorować drogę do korony.

Widziano w całym zajściu pewną analogię między królem serbskim Piotrem, a jego nieszczęśliwym poprzednikiem Aleksandrem.

Co jeśli jest prawda — mówiono dalej — to Braganza niepowinieli zasiadać na tronie portugalskim, tylko niech tam będzie lepiej republika.

A w niej osławiony, okrzyczany, uwielbiany i znienawidzony minister Franco zostanie zapewne pierwszym prezydentem.

A może to sam Franco ten zamach uknuł, aby niepodzielnie zapanować nad krajem?

Bo wszystko jest możliwe! — mówiono na ulicy, w kawiarniach, w restauracjach, w teatrze, na balu pedagogów, i na kilkunastu innych zabawach i wieczorach.

Te i tym podobne głosy słyszałem i sam mieszałem się do dyskusji na ten temat, boć trudno nie gadać o tem, o czem wszyscy mówią.

Ale jednego niesłyszałem: aby się ktośkolwiek oburzył na ten mord.

Czy nasze poczucie tego, co się go-dzi a co niegodzi, jest już tak stępione, że niemamy słowa nagany dla królobójstwa?

Czy ten zamordowany Carlos i jego syn Polskę nam rozebrali, że nikt się nieoburzył na sposób, w jaki go usunięto z tronu?

Albo czy też ja obracałem się cały dzień w towarzystwie samych złych i głupich ludzi, dla których królobójstwo jest niczem więcej, jak tylko sensacją dnia?

Długo nad tem myślałem, i mam wrażenie, że to posiew dokryn socjalistycznych swoje robi.

Pamiętam, że gdy przed 26 laty Nobiling postrzelił cesarza Wilhelma I-go, wrażenie u nas było okropne. Sam fakt, jego cel i sposób wykonania były na drugim planie. Wszystko trzęsło się z oburzenia, że wogóle zamachu się dopuszczono.

Dziś, po tylu latach, nasza etyka społeczna zboczyła w dziwnym kierunku. Sam fakt wydaje się wszystkim zupełnie naturalny, logiczny, niemal potrzebny i dobry. A frapują tylko szczegóły i ukryte w nich sprężyny.

Ludzkość szlachetnieje — powiedział Taine.

Może być. Ale widocznie nieznał on całej ludzkości. A o lwowskiej musiał nie-słyszeć nawet.

U nas i na świecie.

Trzeba być ślepym, ażeby nie widzieć, że powszechne i równe prawo głosowania do parlamentu, uderzyło silniejszym prądem w arterię życia naszego społecznego, co znów spowodowało podniecenie nie-naturalne całego organizmu.

Przechodzimy okres zapalny, w którym życie partyjne silnie pulsuje — a opinie zmieniają się bardzo często i bardzo szybko.

Jedni porwani prądem mas szerokich, i hasłem popularności najnowszej, dali się całkowicie pochłoniąć nadziei zdobycia tą drogą nowych słońc na drodze do przyszłości. Drudzy wierni zasadom starym i wypróbowanym — słońcu, które dotąd przyświeca naszemu życiu, radziby jeno dodać więcej siły ożywczej i rodzącej.

Pierwsi na wzburzonej fali życia społecznego chcieliby za każdą cenę utrzymać się na powierzchni bez względu na to, dokąd z tą falą zapłyną — drudzy skupiając wszystkie siły narodowe w jedno ognisko, chcieliby po wykorzystaniu tych namiętności dla celów polskości, uśmierzyć je — i sprowadzić organiczną pracę w społeczeństwie na normalne tory.

I chyba znów ślepym byłby ten — ktoby nie widział, po czyjej stronie leży prawda — kto obrał rozsądną i uczciwą drogę — komu dobro narodu i Ojczyzny — a

komu własna ambicja i karyera

przyświeca.

Więc tem usilniej i tem pilniej pracować nam potrzeba nad zjednoczeniem wszystkich sił narodu; solidarność tę wzmacniać i pogłębiać należy.

Co zaś może solidarność i akcja całego społeczeństwa skierowana do jednego celu — świadczą o tem najlepiej

losy ustawy wywłaszczającej Polaków w poznańskim.

Już — już zdawało się — że sprawa przepadła, że mimo wszystko — więzy na ciele biednej niewolnicy Polski — zacisną się jeszcze silniej i że skrupowana Macierz nową strugą krwi najserdeczniejszej zaleje ojczyste łany; już zdawało się, że słońce nad nami Bóg zagasił — i noc ciężkiej niewoli przygwoździł nad narodem wiernym sobie — gdy oto — błysnął promień wykrzesany ze zgodnej i wyjąjącej pracy całego narodu — podjętej w sprawie onych ohydnych ustaw.

Oto nie ulega już prawie wątpliwości, że ustawy wywłaszczające

w pruskiej izbie panów będą odrzucone i butny krzyżak cofnąć się będzie musiał i ugiąć kornie czoła przed opinią świata.

A wyrażenie tej opinii o zamierzonej zbrodni pruskiej spowodowała zgodna i energiczna praca w tym kierunku całego narodu polskiego.

Wobec opinii wielkich ludzi całej Europy, która napiętnowała zamierzone dzieło krzyżackie, dzisiaj już nawet

sami Niemcy

nie śmia otwarcie bronić ustawy wywłaszczającej i cicho przyznają, że byłaby to istotnie zbrodnia, przed którą choć ze wstydem, ale cofnąć się należy.

Telegramy wczorajsze doniosły, że w składzie komisji Izby panów wybranej dla projektów wywłaszczających jest

16-stu przeciwników a tylko 9-ciu zwolenników

tych ustaw, co zdaje się niedwuznacznie przesądza sprawę i usprawiedliwia w zupełności nadzieje wyrażone wyżej.

Niedziela w redakcji.

Przychodzi do nas wczoraj taki stary przyk, łysy jak nieszczęście, śmierzdi tabaką jak żydowski cybuch, ręce mu się trzęsą, z gęby wystaje mu ostatni bukszpanowy ząb, z oczu mu patrzy skończony idyota, — i mówi, aby mu „zaraz i na widocznym miejscu, a najlepiej w kronice“ umieścić następujące drobne ogłoszenie:

„Ta młodziutka, wspaniałych kształtów bajaderka, z kilkoma sznurami pereł na szyi i z ustami zakwefionymi białym muszlinem, która mi powiedziała na reducie teatralnej, że się jej szalenie podobam, zechce podać swój adres pod szyfrą: „Odważemione uczucie 72“, Lwów, „poste restante“.

Jest więc już ogłoszone — a należytość za ten inserat w kwocie 1 kor. 60 groszy, przeznaczamy na Przytulisko brata Alberta.

*

Po nim jakaś dama weszła kontredansowym krokiem i mówi z wielką afektacją:

— Ach, ja czytałam wczoraj w *Gońcu*, że znaleziono czarną, damską torebkę i że ona jest w redakcji do odebrania.

— Czy pani taką torebkę zgubiła?

— Torebkę nie, ale zostawiłam we wagonie jadąc z Halicza koszyczek, w którym był rozpoczęty haft na lambrekin do stołu i dwie pomarańcze ...i...i... tego...

— I jeszcze tam co było?

— Nie, nic więcej... ale... ale tylko tego...

— Co tego?

— Chciałam się zapytać, czyście panowie i tego koszyczka przypadkiem nie znaleźli?

— Moja pani! Czy my są wyżli gończe, albo jak...

— Ja przepraszam bardzo, ja tylko sobie myślałam, że może to nie torebka, tylko mój koszyczek, albo że skoro panowie znaleźli torebkę, to może znaleźli i mój koszyczek, ale jeśli nie, to ja bardzo przepraszam. Do widzenia! Jeszcze raz przepraszam za moją śmiałość... do widzenia!...

*

Jakoś po dwunastówce puka druga niewiasta, dość obskurna, i także z tynglowymi podrygami podchodzi do biurka.

— Pan redaktor daruje, że ja go fatyguję...

— Proszę pani, bez poezji. Czem mogę służyć?

— Ja przychodzę w bardzo ważnej sprawie. Chciałam prosić o bardzo ważną informację...

— A mianowicie?

— Pan redaktor, który wszystko tak dobrze wie, będzie też wiedział, ile lat miał ten zamordowany król Portugalii i jego także zamordowany syn?

— Hm... tak... tylko, że ja się polityką nie zajmuję... ale zaraz... panie (pytam najbliższej siedzącego współpracownika) ile lat miał Don Carlos i jego syn?

Pokazało się, że nikt niezna dokładnie wieku obu nieboszczyków. Bierzemy więc encyklopedyę i po długim szukaniu znajdujemy lata... i...

Nasz gość skwapliwie sobie to zapisał i pyta dalej:

— A niewiecie panowie, jaki numer ma królobójstwo?

— Niby jak to, jaki numer?

— Bo ja te trzy numera stawiam na loteryę...

— I dlatego nam pani czas zabiera i encyklopedye wertować każe?

— A cóż to? Jak wygram, to i panom się coś dostanie...

Tymczasem w redakcyi zapanowały taki śmiech i oburzenie zarazem, że dama „spaliła się” czempredzej.

Tak minęła niedziela.

Walka wsi z miastem.

(Przyczynek do wyborów sejmowych).

I.

Od lat dziesiątek rozbrzmiewa po kraju a więc w Sejmie, w miastach i po wsiach, na zgromadzeniach publicznych i zebraniach prywatnych hasło uprzemysłowienia kraju.

Hasło to stało się u nas najpopularniejszym i jakkolwiek prócz wielkich słów dotąd niewiele jeszcze dla jego zrealizowania zrobiono, to sądzić by należało, że jego charakter na wskrós ekonomiczny, a tak bardzo żywotny, zjednoczy wszystkie polityczne stronnictwa całego kraju do zgodnej, solidarnej akcji.

Niestety tak nie jest, a dlatego nie jest, że roznamietnienie partyjne, interes klasowy i polityczny stronnictw wzajemnie się zwalczających, zbyt często zaciemnia jasny pogląd na rzecz i zabagnia najważniejsze sprawy kraju.

Jeżeli trudno żądać na rzecz ogólnego interesu narodowego i krajowego ofiary z interesu partyjnego od „międzynarodówki”, siejącej po kraju nienawiść klasową pod hasłem: „robotnicy łączcie się”, to z tego nie wynika, by nie należało stanowczo potępić tych wszystkich, którzy z hasła solidarności zawodowej tworzą nowe hasła politycznej walki.

Takim hasłem był do niedawno apel: „chłopi, wybierajcie chłopów” i takim staje się dziś rzucane na wsi „hasło agrarne”, wzywające rolników do walki z miastem.

Dalecy od mieszania się do antagonizmów politycznych poszczególnych stronnictw, stwierdzić musimy, że dla interesów stanowych przemycane do naszego społeczeństwa w ten sposób sztucznie urabiane hasła polityczne, nie mogą mieć siły twórczej. One działają jedynie rozkładowo, budzą egoizmy klasowe, wzywają do waśni niszczącej jedność narodu a więc także i jego siłę — zaś bez tych czynników nie można nawet marzyć, ażeby frazezy o uprzemysłowieniu kraju mogły się kiedykolwiek stać czynem.

W Sejmie krajowym leży punkt ciężkości należytej akcji uprzemysłowienia kraju. Powinni więc tam w możliwie największej liczbie zasiadać ludzie, którzyby tę sprawę dobrze rozumieli.

Na to się chyba każdy zgodzić musi, że uprzemysłowienie kraju warunkuje się stworzeniem wielkich centrów przemysłowych a więc i równoczesnym rozwojem miast. Z drugiej strony znany niski stan naszego rolnictwa wymaga dla własnego podniesienia, jako koniecznych warunków, wewnętrznych rynków zbytu, a takimi mogą być także tylko silnie rozwinięte miasta, stające się centrami przemysłowymi.

Hasło „agrarne” rozbudzając na tle politycznym nienawiść wsi do miasta ma na celu wprowadzenie jak największej liczby reprezentantów rolnictwa do nowego Sejmu a wyparcie z niego żywiołów miejskich.

Czy to rozsądne, uzasadnione i korzystne?

Ze stanowiska partyjnego być może — ze stanowiska ogólnego stanowczo nie!

Na innych zupełnie warunkach powstała współczesna walka agraryuszy i przemysłowców w Niemczech. Dziś wzorować się u nas na tym przykładzie, wytoczyłoby śmieszną walkę z wiatrakami, boć przecież u nas przemysłu jeszcze niema. Tamto zjawisko uogólniać i podnosić do jakiegoś prawa ekonomicznego o antagonizmie rolnictwa i przemysłu — czyli wsi i miasta, byłoby zapoznawaniem istniejących u nas stosunków, udowadniających raczej wspólność ekonomicznych interesów wsi z miastem. Nie można zapominać, że gdy w Niemczech mimo gęstego zaludnienia (o 3 osoby na kilometr więcej niż w Galicyi) ludność rolnicza dzięki rozwojowi centrów przemysłowych wynosi tylko 55% ogółu ludności, dla której przypada na głowę 5·4 ha ziemi, to w Galicyi ludność rolnicza wynosi 75% ludności całej a na głowę przypada zaledwie 2·4 ha. ziemi.

Oprócz tego, z powodu braku centrów przemysłowych, czego skutkiem w znacznej mierze jest nieintensywność rolnictwa, jest Galicya najmniej produktywnym krajem w Europie. I tak, gdy wydajność hektaru zasianego pszenicą równa się w Niemczech 17., to w Galicyi wynosi tylko 8·63.

Prawdźic.

Z bliska i z daleka.

(O honorarium 40.000 koron. — Sensacyjne samobójstwo. — Śmierć powieściopisarki w nędzy).

Pod przewodnictwem r. Bordola odbywa się od soboty w sądzie krajowym rozprawa agenta policyjnego Lieblich przeciw właścicielom kapeli w Londynie, Wurmom o 40.000 koron, za wykrycie autora niepochlebnej dla Wurmów notatki, w jednym z dzienników lwowskich. Rozprawa ta, która przeszła przez wszystkie instancje, ciągnęła się prawie rok a zakończyła się prawie niewesoło dla Lieblich, ten widząc bowiem, iż przegra swą sprawę, zawarł ugodę z zastępcą Wurmów o odszkodowanie tylko kwoty 700 koron, z czego stempel sądowy wyniesie 300 koron.

*

Budynek klasztorny Pijarów w Budapeszcie był onegdaj sceną sensacyjnego dramatu. W poczekalni dyrektora mieszczącego się tamże gimnazjum, pana Kovacs, popełniła pewna dama z towarzystwa samobójstwo, z rozpacz, że ją posadzono o niemoralne życie. Była to małżonka urzędnika królewskiego sądu kuryalnego Aleksego Papp de Brilke, córka znanego w środowisku jublera Ferdynanda Stepana.

Pappa poślubił ją przed 14-stu laty i owocem tego małżeństwa było chłopię, ale potem wybuchły spory między małżonkami, które przed dwoma laty doprowadziły do rozwodowego procesu. Matka nie chciała się rozłączyć z dzieckiem i oddać je chciała do gimnazjum Pijarów. Ojciec nie chciał tego. Kiedy w tym celu pani Papp jawiła się w kancelaryi dyrektora zakładu, zastała tam męża w towarzystwie dwóch panów, który jej zarzucił, że ma kochanków i to wobec świadków. Ledwie się niegodziwy człowiek oddał, pani Papp wyciągnęła rewolwer i strzeliła sobie do głowy. Padła trupem na mójscu. Ciało odwieziono do kostnicy.

*

Znakomita powieściopisarka angielska Ouida, a właściwie Ludwika de La Ramée zmarła w Rzymie w 78 roku. Ouida była największą z angielskich kobiet piszących i wysokim stylem, oraz głębią koncepcji artystycznej wzniosła się wysoko ponad inne, tak liczne i popularne autorki angielskie, że zacytuje choćby tak poczytną w Anglii i na kontynencie Maryę Corelli. Najlepsze powieści Ouidy, które zapewniły jej rozgłos światowy i majątek mają tytuły: „Pod dwoma sztandarami”, „Puck”, „Dwa małe, drewniane buciki”, „Wanda” i inne.

Przy schyłku życia Ouida ociemniała i zubożała. Mieszkańcy Rzymu, gdzie stale oddawna mieszkała, pamiętają scenę z przed dwóch lat, kiedy sędziwa, siwowłosa autorka, musiała przenieść się ze wspaniałego pałacu, gdzie wiodła książęce życie, do suteryn. Wtedy liczni wielbicieli angielscy przesłali jej większe sumy pieniężne, ona jednak odrzuciła wszelkie dary i wolała po całych dniach mrzeć głodem. Dołą jej podzielała do samej śmierci stara, wierna służąca.

Ouida, na modłę wszystkich starych panien, kochała się namiętnie w psach. Trzymała ich z górą 30 i nieraz z całą sforą ukazywała się na ulicach miasta. Umierając, postarała się o zaopatrzenie ulubionej psiarni. Śmierć spowodowała długoletnią astmę. Ouida znana była przed laty i u nas w Polsce. Czytano ją i podziwiano.

KRONIKA.

Kalendarzyk:

W poniedziałek rzym.-kat. Błażeja Bisk. — gr.-kat. Maxyma.

We wtorek rzym.-kat. Weroniki — gr.-kat. Tymofteja A.

Repertuar teatru miejskiego (pod dyrekcją Ludwika Hellera):

W poniedziałek „Pan Adam”. — We wtorek „Stara baśń”. — We środę „Pan Adam”. — We czwartek „Czar walca”. — W piątek „Złodziej”. — W sobotę „Wele” wieczorem „Czar walca”.

Dependancja w Hotelu Bristol. Codziennie występ pierwszorzędných artystów. — Początek o godzinie wpół do 9-tej wieczór.

MIEJSCOWA.

Tow. nauczycieli szkół wyższych rozpoczęło swe obrady w sobotę popołudniu. Wypełniła je dyskusja nad reformą statutu. Przyjęto następujące zmiany: wprowadzić, stałe zjazdy obok walnych zgromadzeń i rozszerzyć fundusz na wdowy i sieroty po nauczycielach szkół wyższych.

Tor saneczkowy na Żelaznej Wodzie przeznaczony od niedzieli do bezpłatnego użytku Tow. Zabaw Ruchowych i Oddziału sportów zimowych Akad. Związku sportowego, poprawiony po ostatnich zawodach, trzyma się mimo dwudniowej odwilży bardzo dobrze; ruch też na nim wczoraj był ogromny. Zwolennicy tej zdrowej i doskonałej rozrywki, nie należący do żadnego z dwóch wyżej wymienionych towarzystw, mogą także z toru korzystać po złożeniu u wejścia na ręce dozorczy 10 hal. od saneczek jednosiedzeniowych, a 20 hal. od wielosiedzeniowych za godzinę jazdy.

† Władysław Albin Szykowski, znany właściciel drukarni zmarł we Lwowie. S. p. zmarły brał udział w życiu publicznym i cieszył się poważaniem wśród mieszczaństwa. Przed dwoma laty obchodził 50-letni jubileusz pracy zawodowej.

Wiecznie ta sama historia tak bolesna dla nas, ta sama bezbrzeżna skarga wyrwa się z ust biedaków, że ta polska ziemia, tak bogata, nie może wyżywić swe

dzieci, które muszą iść szukać chleba na obczyźnie. Wczoraj rano zgłosił się na policję biedny robotnik ze Skałatu Piotr Gontarewicz z dziećmi. Biedak wybrał się do Prus, by móżdż zarobić na lichy bodaj kawałek chleba. Ostatni, zaoszczędzony wśród czarnej niedoli grosz wydał na podróż do Oświęcimia, lecz tam żadne biuro nie dało mu pracy, wrócił więc pieszo, idąc przez 2 tygodnie, aż dzieciom nogi popuchły, ale że już dalej z osłabienia nie mogli wszyscy iść, przyszedł na policję prosić o wyszupasowanie do Skałatu.

Czerwone błazenstwo. Pod tytułem „Zgromadzenie sprawozdawcze posła tow. Wityka” — zamieszcza lwowski *Głos* socjalistyczny całkiem seryo napisane sprawozdanie, w którym, niewiadomo co bardziej podziwiać, czy arystokratyczną pozę ogłupiałych socjalistów, czy najzwyczajsze błazenstwo...

Oto dosłowna treść owego sprawozdania:

„Na wtorek popołudniu, zwołał poseł tow. Wityk zgromadzenie w Stebnikach, w powiecie drohobyckim, celem zdania sprawy ze swej działalności w parlamencie.

„Zgromadzenie to było jedną wielką owacją, (!) którą wyborcy-chłopi (!) zgottowali swojemu (!) posłowi. Ze wszystkich wsi okolicznych nadciągnęło mnóstwo ludzi na spotkanie tow. Wityka witając go okrzykami i pieśnią (Majufes!), a następnie pochodem z nim na czele, udali się na zgromadzenie do Stebnik. Tu już oczekiwały na nich zebrane tłumy, a na powitanie przybyłych dały się słyszeć salwy moździerzowe!!

„Lokal, w którym odbyto zgromadzenie, był przyozdobiony zielenią i skoro tow. Wityk przekroczył progi lokalu, podszedł ku niemu jeden z gospodarzy i powitał go chlebem i solą (zapewne i socjalistyczno-symboliczną cebulą!). Następnie poseł tow. Wityk zdał szczegółowe sprawozdanie ze swych prac (!) parlamentarnych.

„Nad sprawozdaniem tow. Wityka wywiązała się dłuższa dyskusja.

„Po wyjaśnieniach tow. Wityka, zgromadzeni jednogłośnie uchwalili mu votum zaufania i wśród salw moździerzowych, z pieśnią: „Mnohaja lita“ i t. d. odprowadzili go za wieś“ i t. d.

Czy nie zabawny jest to opis? Bezwyznaniowy, międzynarodowy socjalista, wityny tradycyjnje „chlebem i solą“ wśród salw moździerzowych, przez lud rolniczy! Tylko galicyjsko-żydowscy błazenkowie socjalistyczni potrafią coś podobnego zaranżować!

Z wędrowek reportera. Ewa Narcyna z ul. Pieszaj 1. 6, wyjechała do Prus. Dowiedział się o tem Jurko Kłapko i poszedł pieszo na ul. Pieszaj, rozbił kufer, zabrawszy zeń wszystkie wartościowe rzeczy.

Wolf Forst, mimo swoich 16-tu lat, ma taką sławę, o której przeciętny filister lwowski ani nie marzy. Wolfka notują bowiem bardzo często raporty policyjne, wczoraj znów komisarz zgrabnie położył jego podpis w protokołach, za skradzenie jakiejś pani portmonetki z 7 K i 12 h. Forst tłumaczył się, że zamiast guldenów, wycofuje z obiegu korony i halerze. Ot, jak zwykłe dziecię czarnej giełdy.

Pan Teofil Szcz., nie był na reducie w Filharmonii, lecz przepędził noc z soboty na niedzielę w zwykłej knajpie, skąd wrócił do domu dopiero o dziesiątej rano i urządził żonie maskaradę po buzi, bijąc ją pięścią — a następnie krzesłem uderzył swego teścia, aż go krew zalała.

Pewien zaś robotnik urządził swemu majstrowi taki bal w sobotę w nocy, że jak zeznał majster: „cała kamienica musiała na nogi wstać.“

Do restauracji Matuszyńskiego przy ul. Weteranów 1. 6 wpadł jakiś obywatel,

wymusił na właścicieli, by mu dał jeść i pić, żonę szynkarza obrzucił obelgami a sam dał drapaką niezawodnie do drugiej szynkowni.

Miedzy bijącymi cywilami znalazł się i syn Marsa, Marcin Kot, który zranił jakiegoś żyda w głowę. Żyd jednak zamiast Kota uciekł a w bójkę między pejsatym cywilem a synem Marsa wdała się inna planeta, zwana Półksiężycem i ta interwencja była bardzo skuteczną.

Marya Konrad, wdowa, przy ul. Zielonej 1. 5 wzięła na wychowanie 12-letnią dziewczynkę i mimo dobrej zapłaty, znęca się nad dzieckiem bijąc je i katując.

W alei dojazdowej do dworca przejechał doróżkarz parokonnny nr. 319, Wandę Kuszeja.

Przy ul. św. Zofii 1. 3 odbywało się wczoraj wesele. Zabawa jednak przebrała miarę, bo przyszło w końcu do bójki, w czasie której stróż ze szpitala żydowskiego, Feliks, przebił nożem Józefa Baranowskiego tak, że ten walczy ze śmiercią. Feliks pobił też ojca i matkę Baranowskiego.

Na restaurację Jachnickiego, za rampą na Żółkiewskim napadli o północy jakiś baciarsze, wybili szyby, pobili gości a jednemu z nich Stefanowi Rohankiewiczowi przecięli rękę.

Koło kręconych słupów na rogu ulicy Kochanowskiego lżyło trzech drabów policyanta a jeden z nich Michał Ryklewski zamierzył się na niego ręką; ten zaś w obronie własnej, dobył szabli i ciął napastnika w głowę.

Wogóle wczorajszy dzień i dzisiejsza noc obfitowały w cały szereg bójek. Gdybyśmy chcieli każdą, choćby pokrótce zanotować musielibyśmy zapełnić tem najmniej całą stronicę.

Pożar na Kleparowie. W nocy z soboty na niedzielę o godzinie 10-59 spłonął na stacy Kleparów magazyn z drzewem. Straż pożarna pracowała dzielnie pod komendą p. Złotowskiego do godz. 8-mej rano.

W niedzielę w nocy zaś z niewiadomych przyczyn zapalił się śpichlerz z całym inwentarzem w pałacu ks. arcybiskupa Bilczewskiego. Straż pożarna z p. Żytnym na czele umiejscowiła ogień.

Nasz reporter pisze:

A więc już po reducie. Zaręczam Szan. Redakcyi, że dzieciom oraz wnukom swoim zakazywać będę, aby na podobną komedię nie szli. Teraz, kiedy już sympatyczni artyści zarobili parę tysięcy koron, mogą to śmiało i otwarcie podać do publicznej wiadomości. Ścisł był taki, że w piekle nie będzie gorszego, gorąco też. Co jednak najgorsze, to obserwując nasze artystki z bliska, straciłem dotychczasową opinię o nich. Komitet wszystko robił i nic. Jeden Ruszczyk gardło sobie rozdarł, ręce poobrabiał, i głowę zgubił, a inny komitet zapijał się, lub ignorował publiczność. Jakiś pan od szampana myślał, że jest co najmniej szampańskim królem. Liczyłem na jednego bostona z „Wesołą wdówką“ na suficie (bo na sali miejsca nie było) ale mi p. Heller zrobił konkurencję. W rezultacie straciłem całą moją gażę na kwiaty u Janowskiej, szampana u Czaplńskiej, karty widowkowe u Romanowej, dalej straciłem wszystkie palce u nóg, głowę z karku i serce, które mi skradła jakaś maska i mimo interwencji policyi nie oddała. Jedno mi się podobało okrutnie — kostiumy. Reduta wyglądała jak kongres międzynarodowy w Hadze, w którym wzięli udział przedstawiciele wszystkich narodów. W premiowaniu sukces odniósł p. Nowicki, którego prześliczne kostiumy przyćmiły całą redutę. Rycerz rzymski, mikado japoński, cesarz chiński, królowa Madagaskaru, Mulej Hafid, nieboszczyk Napoleon, Krzysztof Kolumb, Marya Stuart, car Mikołaj, Kapitan z Köpenik, Drzymała itp., wszystkie te osobistości umundarował pan Nowicki znakomicie i ma za to otrzymać złoty me-

dal od J. O. księcia Karnawału. Przepraszam Szan. Redakcyę, że tylko o reducie piszę, bo o czem innem nie jestem w stanie. Cały bowiem jestem przesiąknięty redutą, jak młynarz mąką, radny Makowicz mięsem, Zielińska szminką, Szan. Redakcyja czernidłem drukarskiem, a czerwona armia dymem prochu bezdymnego.

Samobójstwo. W sobotę odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru em. podpułkownik Tytus Kraft, który liczył 68 lat. Powodem desperackiego kroku była nieuleczalna choroba.

Lwowskie „koło sędziów“ utworzyło się we Lwowie, jako jedno z ogniw krajowego Związku sędziów. Prezesem obrano p. prezydenta Przyłuskiego.

Zjazd delegatów T. S. L. W sobotę rozpoczęły się obrady w sali ratuszowej zjazdu delegatów Kół T. S. L. Zagaił je prezes prof. Bandrowski, zaznaczając cel Zjazdu, mianowicie, zmianę statutu i wyznaczenie akcji przyspieszającej owoce pracy Szkoły ludowej. Imieniem miasta powitał Zjazd prez. Ciuchciński. — Następnie przystąpiono do rozpatrywania sprawy własnych szkół T. S. L. Otóż postanowiono ze względu na częsty brak środków materyalnych, oddawać szkoły funduszowi szkolnemu z zastrzeżeniem, że językiem wykładowym będzie język polski. Gdyby zaś temu warunkowi nie uczyniono zadość, szkoły mają prawo powrócić na zad w zarząd T. S. L. Potem rozpoczęły się obrady w komisjach. Następne plenarne posiedzenie odbyło się wczoraj rano.

Wieczór rozmaitości wczoraj w Sokole powiódł się doskonale. Z pośród całego programu, najlepiej wyszła odegrana wybornie, sztuka „Ciekawość ukarana“. Prym w niej wiodli pp. Rotterowie. Reszta programu utworzyła udatny zespół.

Z miasta.

Lwów żył wczoraj prawdziwie pod znakiem karnawału. Dawno już, bardzo dawno nie szaleli tak ludzie jak w dwu ostatnich dniach. Bawiono się tak, jakby chciano za jednym zamachem, za jednym łykiem, wysaczyć do dna kielich cudownego płynu wesela. Więc sobota... Przy dźwiękach kapeli Konopaska, hucznie, zawa-dyacko, buńczucznie i kolorowo, szła zabawa w Filharmonii. Kobiety jak anioły, maseczki jak marzenie, domina jak cudne, bajkowe księżniczki, wspaniałe strojni pazziowie, królewicze poślacani, królowie w szatach ze złota, rycerze, dyabliki, mikada, czarodzieje, magowie, elfy i chochliki. Rozognione oczy... piersi, wezbrane upojeniem, czar walca, noc szału, snu i słodyczy!...

„Raz jeden tylko śnić cudny raj, raz tylko kochać, gdy kwitnie maj...“ w cudny, melodyjny, łkający tęsknotą, takt czarownego walca, kłonił się w kołysance tańca barwny, redutowy korowód...

W ślad za redutą, królującą w sobotę na firmamencie karnawału, poszły i inne zabawy. Więc dziarska, skalpelami operująca młodź lekarska sprawiała ochoce gody w kasynie, doskonale szły tańce w „pedagogów“... w teatrze na przedstawieniu „Czaru walca“ przepełnienie, to samo w „Colosseum“ i po wszystkich „Varieté“, a nie zliczyłby innych wieczorów i maskarad, odbywających się po domach prywatnych. Wszystkie lokale publiczne, pełne godowników, u Löfflera adepti sztuki choreograficznej tańczyli jak młodzi bogowie... po ulicach śmiech, wrzawa, śpiewy. Aż zcichło wszystko o białym, zimowym świcie... Niedziela... Ciąg dalszy karnawałowego programu. Nie wygasła ochoła, nie stępszał zapał. Byli, co wróciwszy z sobotnich zabaw, legli na madejowych, kawalerskich łożach w zdobnych kotylionowymi odznakami frakach, by wieczorem posunąć na dalsze wędrowki. A do

tego czas bajeczny. Wieczorem zaczął śnieg prosić i zasłał ulice białymi makatami... Wieczorki, amatorskie przedstawienia, rauty, oto niedzielny plon.

Późną nocą... przy chybotających latarniach, w pomroce ulicznej wracały ciche samotniki, kawalery, młode małżeństwa, pary narzeczeńskie, te ostatnie dłonią w dłoń, z twarzą przy twarzy, prawie że z ustami na ustach, unosząc w duszach złoty, cudny sen, marzenie i cichosć. (d.)

Z KRAJU.

Jak hajdamacy robią wybory? Po mordzie dokonanym w Sniatyńskim, gdzie Trylowszczyca zażgał nożami i załutkował pałkami prawie na śmierć Hoszule, kandydata staroruckiego — znów świeży rozboj, świeży gwałt, świeży terror. Stało się to w Stopczatowie. Raczej stawało się, bo od czasu agitacji, rozboje weszły tam na porządek dzienny. Gdy starorucki urządza tam zgromadzenia przedwyborcze, hajdamacy ukraińscy wpadają do sali z pałkami, krzycząc, że się „pali“, a gdy zgromadzeni przerażeni wybiegają, w pochłochu ogólnym rzucają się na nich, tłukąc pałkami, tnąc nożami, kalecząc i zabijając. Albo znów kilku lub kilkunastu agitatorów urządza wieczorem lub w nocy przy drogach i koło karczem zasiadki, a gdy Bogu ducha winien, obywatel z przeciwnej partii zbliży się, wypadają z zasadzki, przewracają na ziemię, kopią, łamią kości i biją dragami aż do utraty przytomności. Ostatnio zwolennicy hajdamackiego posła Petruszewicza w Lesznie koło Brodów zwołali zgromadzenie. Przed rozpoczęciem, 50 uzbrojonych drabów hajdamackich stanęło przed probostwem, gdzie miało się odbyć zebranie i schodzących się na nie staroruckich bili dragami, rozwalając im głowy. Jak nam wiadomo skatowano tam w ten sposób do 30 ludzi. Co na to powiedzieć? Posiew krwi bratobójczo rozlanej będzie w skutkach straszliwym — z którego wzejdzie okropne, przerażające groźne żniwo. To nas się jednak nie tyczy; lecz z drugiej strony trzeba mieć wytarte do gruntu czoło i bezwzględność najwyższej czelności, by się odważyć na powiedzenie, że w Galicyi Polacy gnębią naród ruski.

Piszą nam z Przemyślan: W zeszłym tygodniu zaszła na prowizorycznej stacyi kolejowej tutejszej katastrofa. Mianowicie, przez podkopywanie ziemi, usunął się nasyp, skutkiem którego, zajęty przy robocie Iwan Partyka robotnik, został zabitym, St. Opołyński został strasznie pokaleczony, zaś St. Potkański odniósł takie uszkodzenia, że musiano go odstawić w beznadziejnym stanie do tuł. szpitala.

Ruch wyborczy i agitacja rozpoczyna się u nas na dobre. Ale na dobre w innym znaczeniu. Myślą bowiem o tem tylko ukraińcy i starorusini, u Polaków zaś tutejszych nie spostrzedz ani krzyku żywego bólu lub życia. O! niedawno przybyło tu wielu agitatorów ukraińskich i staroruskich.

Wiec szedł po wiecu, zgromadzenie po zgromadzeniu, konwentykel po konwentyklu... odgrążania się, buńczuczne przechwałki, wyśmiewanie się z bezczynności Polaków. Nie zasypiają gruszek w popiele zjeżdżający tu często pp. Staruch i Chli-bowicki. Doprawdy, wprost niewytlomaczalną jest ta apatia i ta niechęć, czy rezygnacja i ośpałość okolicznej i tutejszej ludności polskiej, która nawet nie chce sobie zdać sprawy z tego, jak groźny wisi nad nią miecz Damoklesa.

ZE ŚWIATA.

Straszne samobójstwo. Jedno z najokropniejszych samobójstw miało miejsce

tymi dniami w Fiume. Popełnił je młody urzędnik pocztowy Eugeniusz Mayer. Mianowicie, kiedy miał się już na noc kłaść do łóżka, połał je wraz z pościelą naftą, potem zapalił, i rzucił się w wybuchłe płomienie. Nie koniec jednak na tem. Ogarnięty żarem i językami ognia, wyciągnął rewolwer i wpakował sobie kulę w skronie. Na odgłos strzału zbiegli się ludzie, i jeszcze wyratowali strażnika. W drodze jednak do szpitala wśród strasznych męczarni wyzionął ducha. Mayer według lekarzy, popełnił to samobójstwo w napadzie wariackiego szału.

Protesty przeciw ułaskawianiu zbrodniarzy. Z powodu wnoszonych ciągle w Izbie deputowanych w Paryżu przez posłów socjalistycznych i radykalnych wniosków o zniesienie kary śmierci, prezydent Fallieres stał ułaskawia wszystkich zbrodniarzy na karę śmierci skazanych, nie chcąc się narażać socyalistom. Tymczasem ogół ludności francuskiej, zupełnie inaczej zapatruje się na tę kwestję, mianowicie wie on, że łagodne wyroki i ułaskawianie zbrodniarzy, odbijają się bardzo dotkliwie na osobistym bezpieczeństwie jego życia, gdyż łagodne wyroki zachęcają tylko różne, etycznie niewyrobione jednostki do zbrodni. Z tego to powodu od pewnego czasu ludność całej Francji demonstruje przeciw ułaskawianiu zbrodniarzy, skazanych przez sądy na karę śmierci. — Świeżo zaszedł w miejscowości Douay następujący wypadek: z więzienia wyprowadzono jednego ze skazanych do gmachu sądowego, gdzie mu ogłoszono, iż prezydent go ułaskawił; zamiast kary śmierci, przeznaczono mu dożywotnie więzienie. Kiedy skazańca tego odprowadzano z gmachu sądowego do więzienia, tłum ludzi pomimo, iż go powstrzymywała policja, rzucił się na więźnia i pobił go tak silnie, iż umierającego przewieziono go do szpitala więziennego.

Uplecione niebezpieczeństwo. W dniu 16. listopada 1907 roku czeladnicy piekarscy z Gniezna urządzili majówkę i zabrali ze sobą jako premię ptaka z ciasta, który, jak pisze akt oskarżenia — wytoczono im bowiem zato skargę — co do kształtu i podobny był do orła dawniejszego Królestwa Polskiego, co znowu zdolne było zakłócić spokój publiczny. Stróż bezpieczeństwa w osobie policyanta Neumanna, który tego niebezpiecznego ptaka ujrzał, zmusił uczestników do schowania go, co też uczyniono. Proces w tej sprawie odbył się w tych dniach.

Także reklama. W Rzymie toczy się obecnie proces b. ministra Nasiego, oskarżonego o liczne złodziejstwa. Między innymi zeznawał świadek, który robił popiersie dla Nasiego. W czasie rozprawy zwrócił się on do obecnych na sali senatorów ze słowami: Jeśli by komu z panów był potrzebny jaki pomnik, to proszę pamiętać o mnie.

Wilhelm traci popularność. Jak donosi *Dziennik Berliński*, iluminacja w Berlinie ku uczczeniu urodzin królewskich wypadła bardzo lichy. Gmachy publiczne, urzędy, budynki miejskie stały ciemne i ponure, tak samo mieszkania prywatne nie były oświetlone. Iluminowały przeważnie wielkie domy towarowe, kupcy „pod Lipami“, restauracje — no i ambasady dość skromnie.

Ludność, pomimo przykrego deszczu i błota, przeciągała tłumami przez ulice i przepelniała piwiarnie, gdzie wychylała niezmiernie ilości piwa; podnieciwszy się należycie, „bawiła się“ prawdziwie kulturalnie, czyli wyła, krzyczała, pisała go-rzej, niż w noc sylwestrową.

Zeznania na łożu śmierci. W Łagiewnikach pod Bytomiem na Górnym Śląsku, zmarł Józef Rak, który zeznał na łożu śmierci, że przed około 20 laty zamordował urzędnika Wernera z huty Hubertus.

Opowiedział, że wracającego z Bytomia Wernera, uderzył kamieniem w głowę na drodze opodal do młyna, poczem go uduślił. Wówczas podejrzenie padało na różne inne osoby, a pięć osób długo siedziało w więzieniu śledczym. Morderstwo popełnił Rak z zemsty zato, że spowodował Wernera zostać z pracy wydaloną.

Anarchiści w Londynie. Według spisu dokonanego przez policję londyńską, w Londynie znajduje się 3800 zdeklarowanych „anarchistów“. Niemal wszyscy są cudzoziemcami i pochodzą przeważnie z Niemiec, Rosyi, Polski i Włoch. Większość ich należy do 10 klubów anarchistycznych, istniejących w Londynie.

Rażony prądem elektrycznym. Z Hamburga donoszą, że bawiący tam dr. Schmid z Tokio, który na czele japońskich studentów inżynierii zwiedzał zakłady w Niemczech, onegdaj przy zwiedzaniu zakładu elektrycznego zbliżył się nieopatrznie do jednej baterii i rażony prądem elektrycznym, zginął na miejscu.

TELEGRAMY.

Milionerski skandalik.

Paryż. Książę Albert, właściciel szulerni w Monaco ogłasza w gazetach, że za syna swego ks. Ludwika nie będzie płacił żadnych długów, (Długi młodego księcia powstały wskutek wygórowanych pretensyi jego kochanki, która ponadto procesuje go za zabranie jej i ukrycie dziecka, z tego stosunku pochodzącego. Żadna skandalu prasa paryska ogłasza na ten temat interwiewy, robione tak u młodego księcia jak i jego kochanki).

Emancypantki w kozie.

Londyn. Z kobiet, uwięzionych za urządzenie demonstracji na rzecz prawa głosowania dla kobiet, zasądzono cztery na 6 miesięcy więzienia lub na grzywnę. Trzy z zasądzonych oświadczyły, że odbędą karę więzienia.

Anglia opiekuje się sułtanem.

Londyn. W Izbie lordów oświadczył lord Ripon, że rząd angielski zajmuje się poważnie stosunkami macedońskimi i jest możliwe, że uregulowanie kwestyi macedońskiej da Anglii sposobność do poruszenia całej kwestyi tureckiej.

Nadesłane.

Po pięćdziesiąt groszy za jeden wiersz petitowy. Za rubrykę tę Redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

Dr. K. Podlewski

specjalista chorób skórnych i wenerycznych
ordynuje dla kobiet i mężczyzn od 11--12 i od 3--5
Lwów, ulica Akademicka 14. Telefon Nr. 120.

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY

DOCENTA UNIwersytetu LWOWSKIEGO

Dra TEODORA BOHOSIEWICZA

GODZINY ORDYNACYJNE OD 9 — 3 POPOLUDNIU

LWÓW, JAGIELLOŃSKA 7.

ADWOKAT Dr. WIKTOR KULIKOWSKI
WE LWOWIE — PRZY ULICY WAŁOWEJ L. 3

DOBRY ZAROBEK

dla ludzi obrotnych i sprytnych.
Zgłoszenia: Plac Dąbrowskiego 7, II. p.

C. I. K. NADWÓRNY DOSTAWCA

HAYA = PUDER =

antiseptyczny, przez powagę lekarskie polecany, jest najlepszym proszkiem do zasypywania dla niemowląt i dzieci. Prawdziwy tylko z m. „Opatrność”. Cena pudełka 70 halerczy.

!!Tysiące podziękowań!!
W każdej aptece i drogueryi do nabycia!!!

HAYA = MYDŁO =

hygieniczne jest najlepszym mydłem do mycia dzieci. Sporządzone z najdelikatniejszych materii, odpowiada najwybredniejszemu wymogom higieny. Cena pudełka 70 h.

!!Tysiące podziękowań!!
W każdej aptece i drogueryi do nabycia!!!

Ostrzega się przed naśladowcami!!
Żądać należy wyraźnie „HAYA”
pudru antiseptycznego, „HAYA”
mydła higienicznego.

Główny skład wysyłkowy
= S. HAY =
aptekarz, c. i. k. dostawca nadworny
we LWOWIE. ....

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1907.

DO LWOWA przychodzą z	rano	przed połu.	po połu.	wiecz.	noc
Krakowa	5:50	8:55*	1:30*	5:25	9:50
Krakowa	7:25	9:45	—	8:40*	2:31*
Rzeszowa	—	—	1:10	—	—
Podwołoczysk	7:20	12:00	2:16*	5:40	10:30
Czerniowiec	8:05	—	2:25*	—	9:00
Czerniowiec	—	—	3:35	—	12:20*
Stanisławowa	5:55	—	—	—	—
Kołomyi	—	10:05	—	—	—
Stryja	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Pustomy	7:29	11:50	3:51	9:40F	10:50
Sambora	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Lubienia	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Rawy ruskiej	7:10	12:40	4:50	—	—
Janowa	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Brzuchowic	7:10	12:40	1:46†	4:50	8:20
Brzuchowic	10:05†	—	3:25	5:30	9:35S
Zimnej wody	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50
ZE LWOWA odchodzą do	rano	p. poł.	po poł.	wiecz.	noc
Krakowa	3:45	8:25*	2:45*	7:05*	11:00
Krakowa	—	8:40	6:15	7:20	12:45*
Rzeszowa	—	—	4:05	—	—
Podwołoczysk	6:20	10:45	2:17*	7:00	11:15
Czerniowiec	6:10	9:20	1:55*	—	10:40
Czerniowiec	—	—	—	—	2:51*
Stanisławowa	—	—	—	5:50	—
Kołomyi	—	—	2:35	—	—
Stryja	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Pustomy	7:30	10:45F	2:26	6:25	10:30
Sambora	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Lubienia	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Rawy ruskiej	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Janowa	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Brzuchowic	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34S
Brzuchowic	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Zimnej wody	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

Uwaga. Pociągi pospieszne są oznaczone *. — Kursujące tylko w niedzielę i święta † — w niedzielę i święta od 2¹⁰/ do 1¹⁰/ literą F — w niedzielę i święta. a od 1¹⁰/ do 2¹⁰/ codziennie S

Nowy, bardzo popłatny przemysł domowy
wprowadzono w naszym kraju

Pierwsze gal. Przedsiębiorstwo domowych robót pod-
czaszkowych na płaskich maszynach do piecenia

LIBAL I SPÓŁKA

zarejestrowane towarzystwo handlowe we Lwowie, Kochanowskiego 39/4

Nie trzeba szukać zarobków u obcych, za morzem.

Kto wyuczy się pracować na nowopatentowanej płaskiej maszynie do pieczenia „SLAVIA”, ten może żyć bez trosk. — Zimą w ciepłej izbie, latem w chłodzie, pracuje sobie lekko i przyjemnie; gotowe wyroby odsyła do firmy

Libal i Spółka we Lwowie, ul. Kochanowskiego 39/4

a za parę dni otrzymuje od tej firmy zapłatę w gotówce za pracę i świadcą przedsię do dalszego wyrobu. Wyuczyć się można bardzo szybko i bez wielkich zachodów.

Maszyny „Slavia” są najlepsze, a dlatego i najtańsze; nie trzeba więc dawać się namawiać do kupna innych maszyn; szczególnie unikać należy maszyn kulistych.

Żądajcie wyjaśnień. Powołujcie się na nasze czasopismo.

Dawajcie to ogłoszenie czytać wszystkim krewnym i znajomym.

Łatwa i przyjemna praca dla wszystkich i wszędzie.

Trwałe i pewny zarobek 3 do 5 koron dziennie.

Sprzedaż pojedynczych numerów „GONIEC POLSKI”
i przyjmowanie inseratów odbywa się przy ul. Krzywój 6.

Do Matek!

„W zdrowem ciele zdrowy duch!”

Rozwój fizyczny i moralny pojedynczych jednostek stanowi o sile danego społeczeństwa i jeżeli pragniecie wychować dziecko Wasze na zdrowych a energicznych obywateli ojczyzny, pamiętajcie o

Mleku dla niemowląt i dzieci prof. Dra Backhausa. Każda matka, gdy nie mogąc własną piersią karmić swe dziecko, powierzając je mamce, popełnia zbrodnię przeciw społeczeństwu i własnej dziecinie. Przeróżne choroby, zbrodnie, zły nawyk, a co najmniej ogólna wątpliwość ciała, oto smutne następstwa karmienia przez mamki.

Mleko profesora Dra Backhausa jest jedynym odpowiednim pokarmem, który w zupełności odpowiada pokarmowi matki i nie da się przez żadne sztuczne preparaty skutecznie zastąpić. Wyrabia je w kraju z mleka krów szczepionych zakład

„NUTRICIA” Lwów, ulica Zamkowa 1. 19.

Fiaszeczki próbne po 12 halerczy do nabycia u firmy

Stanisław Markiewicz, Lwów, Rynek 1. 42.

Wszelkich informacji udziela wyżej wymieniona firma oraz nasz zakład. — Broszurki i prospekty objaśniające na żądania gratis i franco.

„GONIEC POLSKI”

LWÓW, ULICA PODWALE L. 7.

Niniejszem zamawiam pismo na miesiąc

kwartał, rok i przesyłam równocześnie prenumeratę

w kwocie kor. hal. przekazem pocztowym.

Adres: Imię i nazwisko

1

korona
miesięcznia

miejsce zamieszkania, ulica i Nr.

1

korona
miesięcznia

(Należy pisać dokładnie i wyraźnie. Wyciąć i na-
lepić na korespondentkę i posłać do redakcji).

SALO MOHR

Lwów, Sykstuska 15, dom secesyjny 3t

poleca płyty Odeon, Favorite i z Aniołkiem po bardzo
zniżonych cenach oraz Gramofony z najświetniejszych fabryk
z Aniołkiem.
Cenniki i spis płyt odwrotnie.

NOWO OTWORZONY ZAKŁAD FOTOGRAFICZNY

IRMA

PRZY ULICY ŁYCZAKOWSKIEJ 9.
WYKONUJE FOTOGRAFIE WEDLE NAJNOWSZYCH
WYMOGÓW. CENY NIZKIE. :: WL. ROMOSZYŃSKI

ŚWIEŻY TRANSPORT HERBATY

OTRZYMAŁ I POLECA

FRYDERYK SCHUBUTH i Sp.

ROK ZAŁOŻENIA 1789. ♦♦♦♦♦♦♦♦ LWÓW, RYNEK 45.

HERBATY AROMATYCZNE pół kg. po
koron 3-20
3-80, 4-60, 6 i 8.
ZNAKOMITE OKRUCHY HERBAT
pół kg. po koron 3, 3-60 i 4-60.

Ekranu oprawia, nowe wz. y. Koniewicz, Lwów, Batorego 12.

DROBNE OGŁOSZENIA

po 4 halercy od wyrazu.
Najmniejsze ogłoszenie 40 halercy.

Ważne dla gospodyń!
Srebrzenie naczyń stołowych, odnawianie lamp sposobem galwanicznym. **Skuryl, Lwów, Rynek I. 3.** 202

Przez Wysokie c. k. Namiestnictwo koncesyowane I. galic. Biuro pośrednictwa pracy, Rynek 16, I. p., umieszcza rutynowanych oficyalistów — wszelkich zawodów, leśniczych, ekonomów, pisarzy gumienych, rachmistrzów, buchalterów oraz wszelki personal hotelowy, restauracyjny, kawiarniany. 201

Zdolna staniczarka potrafiąca do pracowni w prowincji z całym utrzymaniem, pensja wedle umowy. Bliższych wiadomości udzieli firma **Pawłowski** we Lwowie, plac Maryacki 6. 200

Spółka przemysłowo rolnicza w Albigoj obok Łańcuta poszukuje doświadzonego kierownika fabryki dachówek, rurek drenarskich i cegły. Najbardziej odpowiedzący nam osobistość, która mogłaby zająć równocześnie posadę maszynisty. Zgłoszenia z podaniem warunków — przy załączeniu odpisu świadectw przesyłać do Zarządu Spółki. 185

Kostiumy renowowane, widziane jeszcze we Lwowie wypożycza **STECHER** Grodecka 53. 161

BILARDY amerykańskie, jakoteż i inne własnego wyrobu poleca **Pierwsza krajowa fabryka i warsztat reparacyjny** Jedy — ny we Lwowie **Maurycy Andraska** Skarbowska 43. 142

W partorze realności I. 17, przy ulicy Chorażczyzny jest zaraz do wynajęcia: a) 7 ubikacji z przynależnościami na biura, względnie 6 pokoi i kuchnia z przynależnościami na pomieszkowanie. Ogrzewanie centralne, ewentualnie i światło elektryczne; b) w suterrenach trzy obszerne lokale na sklepy lub magazyny. 152

Tylko od Teatralnej 16, wchód do restauracji Skulskiego.

Lekcyi języka i literatury polskiej, języka niemieckiego oraz przedmiotów z zakresu wykształcenia średniego udziela dyplomowana w Królestwie nauczycielka, posiadająca długoletnią rutynę. Zgłoszenia przyjmuje p. Jasińska, ulica Boimów I. 4.

Maszyna Singera, dobra, za 12 złr. sprzedam, Sklep spożywczy, Skarbowska 8. 195

Kurs Tańców dla początkujących rozpoczynam 2. lutego b. r. Wpisy przyjmuję w każdej porze. **KOSTYUMY 250** par wypożyczam i wysyłam na prowincję

Nowicki
167 Ormiańska 4, II. p.

200 kor. miesięcznie może każdy łatwo zarobić. Szczegóły darmo i opłatnie na zgłoszenia przez Biuro gazet Olszewskiego, Lwów, Kilińskiego 1. 88

Cukiernia krakowska Troczińskiego, Lwów, ulica Fredry poleca wyborowych cukrów deserowych funt 80 ct. Znakomite pączki. Ciastka po 3 centy. 120

Roboty krawieckie! Przyjechawszy poszukuję tą drogą zajęcie w domach prywatnych i robię wszelkie suknie, saki, żakiety. Aniela, Kaspra Boczkowskiego 10, drzwi 2. x

Biedny uczeń VI. kl. gimn. prosi P. T. łaskawych Państwa o lekcję. Łaskawe zgłoszenia do Administracji Gońca przy ul. Krzywej 6. v

Kto chce

kupić lub sprzedać kamienie, drzewostan lasowy, majątek ziemski, oddzielić go, zapotrzebuje albo poszukuje oficyalistów wszelkiej kategorii, służbę dworską, ekonomiczną i administracyjną, niech się zgłosi do koncesyjonowanej fachowej agencji dóbr, Jagiellońska 17, z dołączeniem znaczka 20 groszowego. 196

TAPICER I DEKORATOR RUDOLF NICK
WE LWOWIE, RYNEK 12
OFICyna, II-gie PIĘTRO,
— WYKONUJE —

wszelkie roboty w zakresie tapicerstwa wchodzące, elegancko i gustownie po cenach możliwie najniższych. Na listowne życzenia zgłaszam się natychmiast pod danym adresem.

Licytacja w lwowskim akcyjnym Zakładzie zastawniczym ul. Karola Ludwika I. 3, odbędzie się w dniach 5. i 6. lutego 1908 od godziny 9 rano do 4 popołudniu, sprzedaż zastawów z terminem zapadłości do 31-go października 1907, oznaczonych od Nr. 18.839 do 75142. 2465

Zakład dentystyczno-techniczny we Lwowie przy ul. Sykstuskiej 2, odznaczony złotym medalem wykonuje zęby i szczęki.

Ważne dla myśliwych!

Doświadczoną przynętę do trucia lisów dostać można w Apteczce

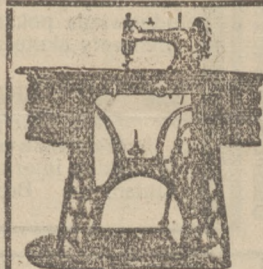
Stanisł. Lachowicza w Jaworowie a także za przesłaniem pozwolenia c. k. Władzy gotowe gałki strychninowe Klg. przynęty K 7, gałki strychninowe 10 sztuk 3 korony. 42

ZNANE Z DOBROCI SZYNKI jak również wszelkie wędliny poleca **MASARNIA TEOFIŁA BANASIA**

Lwów: Jagiellońska 16 i Żółkiewska 65. Zamówienia z prowincji odwrotnie. 2388

KAZIMIERZ GERGOVICZ przedtem **ANTONIO KOZŁOWSKI**
Lwów, ul. Halicka 16.

Skład papieru, przyborów do pisania, rysowania i malowania — Towarów galanteryjnych i dzieł sztuki pięknych.

Zmieniłem lokal i rozszerzyłem swój drugi rok istniejący **SKŁAD MASZYN DO SZYCIA.**

Polecam maszyny do szycia z najślawniejszych fabryk po cenach możliwie najniższych. Naprawę wykonywam szybko, tanio pod gwarancją.

Ceniki ilustrowane franco. **LEONARD WANKE** mechanik i specjalista, Lwów, Sykstuska I. 26. (219)

Krawatki najtaniej sprzedaje Tokarska, Lwów, Fredry 3. Przyjmuje również do roboty. 4555

Kto chce cokolwiek korzystnie sprzedać lub kupić znajdzie radę. **Pl. Dąbrowskiego 7, II. piętro.** Z prowincji marka na odpowiedź.

CAFFÉ RESTAURANT RÓG ULICY KOŚCIUSZKI — I SYKSTUSKIEJ. — Codziennie podwójny koncert muzyki wojskowej oraz Wiedeńskiego kwartetu Schramlów. Najlepsza kawa. Po trawy wyłącznie na deserowym maśle. Wstęp wolny. 0 liczn. odwiedzin upraszają **FRANZ & WOLLMAN.**

SERY KRAJOWE POLECA **MLECZARNIA PRZEWORSKA** Lwów, Sienkiewicza 3, plac Smolki 5, ul. Słowackiego 8. 207

Nie istnieje już konkurencja! — Najnowszy Zakład ogrodniczy w kraju —

JANKOWSKI we Lwowie, przy pl. Bernardyńskim I. 2. poleca świeże cięte kwiaty i bukiety. Na prowincję wysyła w najstaranniejszym opakowaniu. Dla kasyn i komitetów balowych do 50 koron 20 procent opustu, nad 50 koron 35 procent opustu. — Telegramy Jankowski, plac Bernardyński. 187

„BYT” maszynki pończoszarskie — sprzedawane we Lwowie przy ulicy Kołtāja I. 2, po cenie K 225, można dostać za cenę 84 K u firmy **Libal i Spółka** we Lwowie przy ulicy Kochanowskiego 39/4. Tam też można zasięgnąć informacji o maszynach pończoszarskich wszystkich systemów i nazw. 110

Byt 2435 **Baczność!** zapewniony ma każdy u nas i łatwo zarabia **koron 18 do 25 tygodniowo** bez względu na pieć, wiek lub oddalenie. Bliższych wiadomości udziela: **Przedsiębiorstwo fabryczne wyrobów trykotowych we Lwowie, ul. Kołtāja 2.**

Sprzedają tanio aby sprzedać wiele! Zmiana lokalu. Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić że Skład obrazów, sztychów, akwareli i introligatornie przeniosłem przy ulicy Wałowej I. II. a. **M. Kuczabiński.**

GAZY NA SUKNIE, MATERIE KORONKOWE, KORONKI, WSTAŻKI, WACHLARZE, PONCZOCHY, REKAWICZKI SZALE TEATRALNE POLECA NAJTANIEJ **Ferdynand Güttler** ulica Halicka 20. 148

Damska fryzjerka, katoliczka, władająca językiem niemieckim i polskim, czesze na wesela i przyjmuje abonamenty. Warunki bardzo przystępne. Fryzjerka, ulica Piastów 14, I. p. drzwi 11 x

10 zł. miesięcznie zupa, pieczeń i legumina **Skulski, Teatralna 16.**

Codziennie podwójny koncert muzyki wojskowej oraz Wiedeńskiego kwartetu Schramlów. Najlepsza kawa. Po trawy wyłącznie na deserowym maśle. Wstęp wolny. 0 liczn. odwiedzin upraszają **FRANZ & WOLLMAN.**

Skład Płócien Korczyńskich Lwów, ul. Halicka 16. Poleca: Piótna, Weby, Ręczniki, Obrusy, Serwety, Chustki, Ścierki, Płócienka, Drelichy, Perkale, Batysty, Dymki, Zapoty, Haliki, Pończochy, Skarpety, Stołową bieliznę, damską i męską w wielkim wyborze, Koldry, Materace, Poduszki, Sienniki, oraz kompletnie gotowe wyprawy ślubne wraz z pościelą od złr. 200. 116

Ojciec trojga dzieci ziożony chorobą piersiową, błaga o litość i wsparcie serc miłośniernych. — **Mikołaj Miller**, ulica Pełczyńska 12, na I. piętrze.

Małżeństwo bezdzietne szuka mieszkania za omiatanie kamienicy, ulica Nabelaka 1, Antoni. x

Publiczna sprzedaż bez aukcyj i licytacji tylko z wolnej ręki.

Doroteum

Lwów, ulica Szajnochy

sprzedaje dzisiaj i w dniach następnych powierzonych do zbicia — z powodu zaszyłych stosunków rodzinnych po bardzo niskich cenach obfitą ilość różnych przedmiotów, a to:

Kilka futer męskich i damskich, żakietów krymskich, selskinowych kołnierzy i zarękawek futrzanych.

Kilka kompletnych urządzeń sypialni, salonu i jadalni.

Kilka lankastrówek, szabel, hac i różnej broni myśliwskiej i siodła.

Kilka psów, wleprzów i kanarków.

Kilka par portyer, firanek, dywanów, dywaników narzutek i innych przedmiotów dekoracyjnych.

Kilka sztuk wyrobów ze srebra i złota zegarów ściennych, stojących i kieszonkowych, kilka lamp wiszących i stołowych.

Kilka kredensów, łóżek, szaf, biur, krzesel, stołów, zwierciadeł i obrazów 4 koni, kilka koców, uprząży, 4 siodła, 2 karety lander, 3 sanki i inne powozy.

Kilka pieców żelaznych, wanień, wózków i kołysek dla dzieci.

Kilka kas ogniotrwałych maszyn rolniczych, maszyn do szycia i do pisania, biurka amerykańskich.

Narty, dzeksy, halifaksy i żywy wszelkich systemów, fortepiany, pianino, violoncello, kilka skrzypiec, fletów, klarnetów, gramofonów, arystonów i harmonii.

Kilka rogów i trofeów myśliwskich.

Przeróżne starożytności mebelki, miniatury, brzozy, sztychy, porcelany i kryształ.

Nasze „Doroteum“ kupuje, sprzedaje i zamienia wszelkie przedmioty domowe i gospodarcze.

Osobom dobrze sytuowanym udzielamy kredytu wedle umowy.

Obszerne ilustrowane katalogi są w druku i wysyłamy je tylko za nadesłaniem znaczka pocztowego na 20 hal. 234 a t